

CENTENARI
DEL ROMANTICISME

I CONFERENCIA - CONCERT

Diecendres, 4 d'Abri

1930

SALO DE FESTES DEL
GRAN TEATRE DEL LICEU

A dos quarts de set del vespre

PROGRAMA

I

PARLAMENT D'INTRODUCCIO

PER

Amadeu Vives

II

UNA HORA DE MUSICA PER A PIANO

PER

Blanca Selloa

WEBER

Sonata en LA bemoll (op. 39).

- a) Allegro moderato, con spirito ed assai legato
- b) Andante.
- c) Menuetto capriccioso.
- d) Rondo (moderato e molto grazioso).

MENDELSSOHN

a) *Presto en DO*

b) *Barcarola veneciana*

c) *Duetto*

d) *Estudi en LA menor* (op. 104 b. n.º 3).

} Romances sense
paraules

SCHUBERT

Sonata (op. 42).

- a) Moderato.
- b) Andante con variazioni.
- c) Scherzo.
- d) Rondo.

WEBER

Invitació al Vals (op. 65).

Piano Pleyel, de la Casa Izabal

Comentaris sobre les obres del Programa

Carl Maria von Weber Eutin (Holstein) 18 de
Desembre de 1786.—London, 5 de Maig de 1826.

SONATA EN LA BEMOLL MAJOR, op. 39

AQUESTA Sonata, que data del 1816, és una de les més
remarcables obres instrumentals de Weber.

El seu primer moviment, molt orquestral (com gairebé
tota la música per a piano de Weber), s'inicia amb un no-
ble tema, ensem somniador, acariciant i viril. La dicció de
la frase és animada i plena de fantasia i d'encís.

Aquest temps de Sonata ofereix totes les qualitats de
sensibilitat, d'expansió, de passió, de noble entusiasme, de
poesia, de vivacitat, de gràcia, és a dir, tot el contrast ex-
pressiu i la riquesa de sentiment que animen les admira-
bles obres teatrals de Weber: el *Freyschütz* o *Euryanthe*
per exemple.

L'Andante és en forma de *Lied desenrotllat*.

S'inicia amb una frase melangiosa, en la qual ja s'en-
devina un ritme de marxa, frase que sembla exposar per un
clarinet, instrument de predilecció de Weber.

Una frase de transició, després, s'apassiona més, planyí-
vola, o s'aclareix amb tendra i noble expansió, per a con-
duir a una segona idea, més moguda, de gràcia femenina
apacible i acariciadora.

Un altre motiu intervé després, francament ritmat en marxa, i sembla indicar com una llunyana desfilada guerrera.

El primer tema, sever, es repeteix llavors amb força, però s'endolceix ben aviat i desapareix evasiu, mentre s'acosta poc a poc, i passa en l'esclat enlluernador de la seva rutilant pompa vestimentària i el prestigi dels seus herois llegendaris, la cavalcada guerrera, desfilant amb alegria de gloriosa victòria.

Passa i s'allunya... i la primera frase, mentre s'allunya la marxa acompassada, interroga, cada vegada més tristament...

Al lluny se'n va, definitivament, la marxa, sorda i fàtica... la marxa de glòria que, amb el brill sense pietat del seu dur triomf, ha portat la infelicitat i el dol a molts tendres cors...

Sembla, aquest *Andante*, de Weber, comentar el mateix drama que cantà, d'immortal manera, Víctor Hugo en *La Fiancée du Timbalier*.

Ara, en el *Menuetto capriccioso*, l'alegria festívola ha tornat. Ben capriciós és, en efecte, aquest Menuet! Weber n'ha fet un *Scherzando* animadíssim i d'una gràcia voladissa i enjogassada, en mig del qual un *Trío* imposa una visió exquisida de poesia i de tendresa. Però el *Scherzando* enrotlla ben aviat la seva ondulosa línia al voltant del record del *Trío* i aconsegueix imposar de nou la seva dansa capriciosa i elegantíssima.

El fresc *Rondó*, amb el qual acaba aquesta Sonata, té un *refrany* de gràcia apacible i juvenívola, i unes *cobles* en les quals alternen uns ritmes com de corteig acompassat, un moment llunyà, altre moment proper i sorollós, i unes altres frases d'expressió més apassionada.

El *Refrany*, per fi, conclou l'obra amb una frescor de rierol i una gràcia de damisella innocentment amorosa.

Felix Mendelssohn Bartholdy Hamburg, 3 de
Febrer de 1809.—4 de Novembre de 1847.

LES tres deliciosos ROMANCES SENSE PARAULES i l'ESTUDI
EN LA MENOR, escollits per a aquest programa, daten
de 1830 a 1838.

Són pàgines ben representatives de l'exquisidesa amb
la qual Mendelssohn ha sabut expressar la gràcia de les
seves inspiracions ponderades i elegants.

El *Presto en DO* és d'una vivacitat i d'un imprevist dig-
nes de Domenico Scarlatti. La deliciosa i melangiosa *Bar-
carola veneciana* podria ésser firmada del nom de Gabriel
Fauré, com també el bell *Duetto*.

I l'*Estudi en LA* sembla joc d'espurnes rutilants i enjo-
gassades.

Franz Schubert Lichtenthal, 3 de Gener de 1797.
—Viena, 19 de Novembre de 1828.

SONATA EN LA MENOR, op. 42

AQUESTA Sonata, que data de 1825-26, és dedicada a
l'Arxiduc Rodolphe, el gran protector, deixeble i
amic de Beethoven.

Aquesta és, entre totes les Sonates de Schubert (que con-
tenen gairebé totes uns elements exquisits de substància
musical), la que té més ponderació i equilibri arquitectural.

El seu *primer moviment* s'inicia amb una bonica frase
que té la valor d'una veritable idea simfònica. Un passat-
ge de transició, ben rítmic i enjogassat, condueix a una se-
gona idea bellugadissa i fresquívol en la qual intervenen
els motius característics dels altres elements temàtics de
l'obra.

En el *Desenrotllament*, tots aquests elements dialoguen
amb una nova frescor, i la *Reexposició* ofereix també al-
tres sortoses transformacions dels mateixos elements.

L'*Andante poco mosso*, d'estil weberian, és un tema amb sis Variacions.

El tema sembla una senzilla i bonica cançó, i les Variacions, totes molt reeixides, són ben diverses i totes encisadores d'aquella gràcia i frescor peculiars a Schubert.

El *Scherzo* és ple de fantasia amb el seu ritme de cinc compassos, en els quals la frase sembla com dubtar a moure's, i després salta i s'enfila amunt amb una gràcia preste i joganera.

El *Trio* és una nova cançó, en la qual el ritme del *Scherzo* esdevé dolç bressoleig en la frescor primaveral i la tendresa del cor juvenívol.

El *Rondó* és tot ell un joc ple de fantasia, aquí corrent sense parar, allí saltant lleuger i alegre, tothora cantant amb delícia la joventut de l'ànima i la frescor dels camps.

Weber

INVITACIO AL VALS, op. 65

AQUESTA peça és massa cèlebre per a necessitar cap comentari.

Ha semblat imprescindible d'inscriure-la entre les obres que il·lustren aquest nostre homenatge musical al Romanticisme.

La seva gràcia noble i tendra és, ja a ella sola, com un resum, com un símbol, de la música que feia les delícies del 1830.

Aquest Vals, amb el seu diàleg introductiu i el seu ponderat *Comiat* és tot ell evocador dels costums i de la sensibilitat d'aquell moment. I amb la seva encisadora música, sentim exhalar-se tot el perfum del temps passat, i veiem ressorgir, amable i somrient, la dolça bellesa i les distingides maneres dels nostres avis, la joventut d'aleshores, afectuosa i noble, a l'ànima arborada i al cor generós.

BLANCA SELVA

Dilluns, 7 d'Abril de 1930

PROGRAMA DE LA II CONFERENCIA - CONCERT

I

PARLAMENT

PER

APELES MESTRES

«RECORDS MUSICALS DE LA MEVA JOVENTUT»

II

UNA HORA DE MUSICA PER A PIANO

PER

BLANCA SELVA

WEBER

Sonata en MI menor (op. 71)

- a) Moderato.
- b) Menuetto.
- c) Andante (quasi allegretto) consolante.
- d) Finale.

SCHUBERT

a) *Ländler* (op. 171).

b) *Impromptu en SOL major* (op. 90 n.º 3)

c) *Impromptu en FA menor* (op. 142 n.º 4)

MENDELSSOHN

a) *Andante e Rondo capriccioso* (op. 14)

b) *Un poco agitato* (op. 102) { Romances

c) *La filadora* (op. 67) { sense

paraules

SCHUMANN

Escenes d'infants (op. 15)

- 1) De terres i gent forasteres. — 2) Història curiosa. — 3) Home que atrapa. — 4) Infant pregant. — 5) Felicitat suficient. — 6) Esdeveniment important. — 7) Ensomni. — 8) Vora l'escalfapanxes. — 9) A cavall d'un bastó. — 10) Gairebé massa seriós. — 11) Fer por. — 12) Infant adormint-se. — 13) Parla el poeta.

SALÓ DE FESTES DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

A dos quarts de set del vespre.

ABONAMENT
A LES
XII CONFERENCIES-CONCERTS
pessetes Quaranta

Encàrrecs: «Unió Musical Espanyola» Passeig
de Gràcia, 54. Telèfon 13912.

RF-7-70

1930

Tipografia Occitània

establerta a Barcelona, en el carrer de
Mallorca, n.º 410.